

один бік економічного портрету регіону і були позитивним аргументом створення СЕЗ «Яворів». Запроваджується спеціальний митний режим і на території автопорту «Краківець», який обіцяє бути найбільшим в Україні міжнародним пунктом пропуску автомобілів. (5 000 на добу).

З метою активації розвитку було прийнято Закону України «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області» від 24.12.1998 р. Відповідно до ст. 1 цього Закону спеціальний режим інвестиційної діяльності передбачає введення митних, податкових та інших пільг, схвалених радою з питань вільних економічних зон і спеціального режиму інвестиційної діяльності в Донецькій області ТПР в межах області - це територія в межах міста, району, на якій склалися несприятливі соціально-економічні умови і де запроваджується спеціальний режим інвестиційної діяльності з метою створення нових робочих місць. У Законі також визначені особливості здійснення підприємницької діяльності на територіях спеціальних економічних зон і територіях пріоритетного розвитку.

Рада з питань спеціальних економічних зон і спеціального режиму інвестиційної діяльності (надалі - Рада в Донецькій та інших областях) спеціальним уповноваженим органом управління міст і районів області, віднесених до територій пріоритетного розвитку. Вона створюється обласною радою. У своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, постановами Верховної Ради України, указами й розпорядженнями Президента України, декретами, постановами, розпорядженнями Кабінету Міністрів України, рішеннями обласної ради, а також Положенням про діяльність Ради. Вона координує (погоджує) свою діяльність із центральними органами виконавчої влади України, що забезпечують державне регулювання функціонування спеціальних економічних зон і здійснюють контроль за дотриманням законодавства України на територіях пріоритетного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19 березня 1996 р. //Закони України. - 1997. - Т 10. - С 111-118.
2. Указ Президента України «Про додаткові заходи щодо збільшення надходжень інвестицій в економіку України» від 22 лютого 2001 р. № 108/ 2001.
3. Указ Президента України «Про заходи щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні» від 12 липня 2001 р. № 512/2001.
4. Вінник О.М. Господарське право: Навчальний посібник. - 2-ге вид., змін. а доп. - К.:Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. - С. 684.
5. Коссак В.М. Незахищені іноземні інвестиції//Правовий тиждень. - 2009. - С.3

Щодо стану та проблем іноземного інвестування в Україні

Коверко В.В., студент 4 курсу факультету №2 НАВС Науковий керівник: кандидат економічних наук Кухарекно В.Д.

Згідно Закону України «Про режим іноземного інвестування» іноземні інвестиції - це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

Іноземні інвестиції можуть здійснюватися у вигляді: 1) іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України; 2) валюти України; 3) будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав; 4) акцій, облігацій, інших цінних паперів, а також корпоративних прав; 5) інших цінностей відповідно до законодавства України [1], і таким чином, можна вважати, що зазначений перелік не є вичерпним і при відсутності прямої заборони в законах України іноземні інвестиції можуть здійснюватись і в інших видах.

Однією з основних передумов формування в Україні відкритої ринкової економіки та проведення структурної перебудови є залучення та ефективне використання іноземних інвестицій..

Потреба в іноземних інвестиціях зумовлена трьома основними причинами:

1). Надзвичайно низькою інвестиційною активністю власних товаровиробників і підприємств (за умов тривалої кризи процес внутрішнього капіталовкладення останнім часом практично майже зупинився);

2). Гострою необхідністю технічної і технологічної модернізації як самого виробництва, так і всієї ринкової та соціальної інфраструктури шляхом імпорту сучасних технологій, машин і устаткування;

3). Потребами впровадження в усі сфери господарського життя сучасного менеджменту і маркетингу як іманентних атрибутів ринкової системи [4].

За оцінкою Кабінету Міністрів України, попит національної економіки на іноземні інвестиції сьогодні складає 40-50 млрд. дол. США. Залучення додаткових коштів в першу чергу потребує вітчизняна металургія - 7 млрд. дол., машинобудування - 5,1 млрд. дол., транспорт - 3,7 млрд. дол., хімія і нафтохімія - 3,3 млрд.дол.

Найбільші ж вкладення іноземні інвестори зробили в розвиток харчової промисловості - 270 млн. дол. (19,3% від загальної суми інвестицій), внутрішньої торгівлі - 226 млн. дол. (16,2%). У реконструкцію галузей машинобудування і металообробки інвестовано 128,6 млн. дол. (9,2%), хімічної промисловості - 100,7 млн. дол. (7,2%), транспорту - 58,7 млн. дол. (4,2%).

Обсяг прямих іноземних інвестицій в Україну у вигляді акціонерного капіталу на 1 липня 2015 року становив 42,85 млрд доларів. Це на 1,78 млрд доларів або на 4,3% більше, ніж кварталом раніше. Про це повідомила Державна служба статистики. Це перший квартальний приріст інвестицій від початку 2014-го, що багато в чому пов'язано зі стабілізацією курсу гривні.

Держстат також уточнює, що нерезиденти в другому кварталі вклали 690 млн доларів (у першому - 350 млн доларів) й водночас вилучили 130 млн доларів (220 млн доларів), а позитивна курсова різниця становила близько 1,2 млрд доларів. Водночас через сильне падіння гривні на початку року в цілому за півріччя прямі іноземні інвестиції в Україну скоротилися на 6,4% або на 2,91 млрд доларів, зокрема негативна курсова різниця становила 3,54 млрд доларів [2].

Проте, не зважаючи на зазначені данні в Україні існує ряд об'єктивних організаційних факторів, які зумовлюють інвестиційну

непривабливість для іноземних інвесторів, такі як: недостатня інформація щодо мінімізації ризиків, платоспроможності українських підприємств, наявність відсталих систем комунікацій, сервісного і транспортного обслуговування, неконкурентноспроможність української промислової продукції на світових ринків тощо.

Однак, негативні фактори, що протидіють притоку капіталу до країни, поступово нейтралізуються:

- стабілізується макроекономічне середовище;
- реформується податкова система у напрямку переходу від суто фіскальної функції до спрямованої на економічний розвиток;
- приватизація переходить до свого грошового етапу і забезпечується національний режим для участі у ній іноземних інвесторів;
- хоч і повільно, але розвивається фондовий ринок [3].

Отже, сьогодні стає цілком очевидно: подолати негативні тенденції, які переважають у нашому народному господарстві, неможливо без значної взаємовигідної інвестиційної підтримки з-за кордону.

Ринкові реформи, структурні перетворення в українській економіці вимагають значних капітальних вкладень. Водночас ситуація ускладнюється тим, що проблеми інвестування доводиться вирішувати в умовах глибокої економічної кризи, гострої нестачі фінансових і матеріальних ресурсів. Україна не повинна бути паралізована нестачею місцевого капіталу для зупинення економічного спаду, структурної перебудови економіки та подальшого поступового зростання. Необхідно шукати реальні ефективні шляхи збільшення інвестицій, зокрема, іноземних.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про режим іноземного інвестування»//Відомості Верховної Ради.- 1996. - №19.- ст. 27.
2. Статистичні данні за матеріалами Інтерфакс-Україна.- 2015.
3. Інвестування навч. посіб. / О. М. Петухова. - К. : «Центр учбової літератури», 2014. - 336 с
4. «Сучасний стан проблеми та перспективи іноземного інвестування в Україну».-стаття. - <http://diplomba.ru>.

Українська фондова біржа: стан розвитку та загальні відомості

Якубенко А.О., студент 4 курсу факультету №2 НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент Грущенко О.А.

Українська фондова біржа це - перший створений в Україні організований ринок цінних паперів

Створена у відповідності до Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» і зареєстрована постановою Кабінету Міністрів України 29 жовтня 1991 року. Акціонерне товариство закритого типу, статутний фонд якого розподілений на 222 прості іменні акції, що розміщені виключно серед юридичних осіб.

Відповідно до чинного законодавства України здійснює діяльність з організації торгівлі цінними паперами на підставі Свідоцтва про реєстрацію фондової біржі від 10 червня 2001 року та Ліцензії на право